

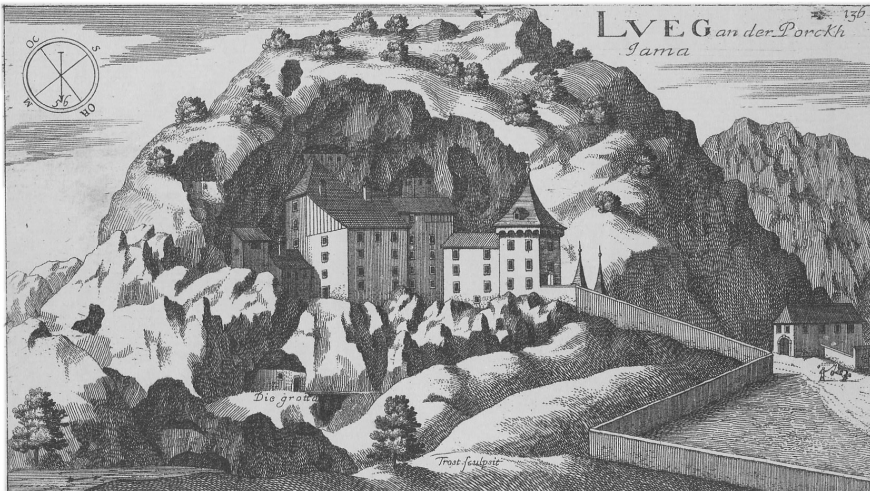

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 4, letnik XVII.

oktober 2018

Vsebina

<i>Brane Šmid:</i>	Folklor in starejši.....	3
<i>Barica Flajnik Koželj:</i>	Gostovanje MFS Ivan Navratil v Grčiji	6
<i>Tomaž Gantar:</i>	Lahko tradicijska kultura tudi deli, ne le združuje?	8
<i>Tadej Fink:</i>	FS Dragatuš na Nizozemskem.....	9
<i>Alenka Klemenčič:</i>	30. Folkart v Mariboru	10
<i>Barbara Sitar:</i>	FD Lancova vas v Zakopanih	10
	Napoved prihajajočih dogodkov.....	11
<i>foto: pigac.si:</i>	Alenka Klemenčič, Folkart prejema priznanje iz rok dr. Bruna Ravnikarja, ZLTSS.....	12
<i>foto: arhiv skupine:</i>	FD Lancova vas na festivalu v Zakopanih.....	12

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
 Glavni trg 7
 p. p. 173
 4000 Kranj
 e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
 internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavna urednica	mag. Janja Ravnikar
član	Božidar Fabjan
član	Štefan Huzjan

Prispevke pošiljajte na: [janja.ravnikar\(at\)gmail.com](mailto:janja.ravnikar(at)gmail.com)

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Predjamski grad. Valvasor: Slava Vojvodine Kranjske XI.

Folklor in starejši

Poleg številnih odraslih in otroških skupin se pojavlja vse več upokojenskih in veteranskih. Razumljivo. V današnjih dneh se mladi pehajo za službami, v teh pa jih neusmiljeno izkoriščajo, tako da delajo preko vseh razumljivih meja. Študentje študirajo in se pripravljajo za prevzem odgovornega mesta v družbi. Mladi si ustvarjajo lastne družine in skrbijo za njihovo rast. Starejši pa so svoje otroke popeljali do kruha, zgradili svoje domove, mnogi so že tudi v pokoju. V prostem času, ki se je kar naenkrat pojavil, skušajo uresničevati svoje želje, ki jih v mladosti niso mogli izpolniti, bivši folkloristi, ki jim je folklor zlezla pod kožo že v mladih letih, pa poskušajo izživeti še vse, kar niso mogli v mladosti. Dovolj razlogov je za to, da se včlanijo v veliko folklorno družino. K mladinskim skupinam zaradi velike razlike v letih ne morejo, zato se nemalokrat odločijo za ustanovitev upokojenske ali veteranske skupine. Če je za veteransko skupino dokaj lahko nadaljevati po že izdelanih poteh iz mladosti, pa je ustanovitev upokojenske skupine dokaj velik izziv. Skupaj se namreč najdejo ljudje z različnim znanjem ljudskega plesa, z različnimi željami in zahtevami, ki se velikokrat razlikujejo od realnosti.

Potem, ko nekaj časa vadijo najenostavnejše ljudske ples, hitro ugotovijo, da potrebujejo strokovno pomoč, saj bi se želeli na dostojen način prikazati publiki ali se preizkusiti na katerem od strokovnih tekmovanj, saj v tem vidijo smisel napornih vaj. Mentor je pred posebnim izzivom, saj so upokojenske skupine popolnoma drugačne od običajnih. Starejše pogosto pestijo različne bolezenske težave, pa tudi starost sama po sebi prinese določene omejitve, ki jih je pač potrebno upoštevati. Ne le, da so fizično manj gibljivi, poseben problem predstavlja ravnotežje, orientacija v prostoru ter manjša sposobnost pomnjenja naučenega gradiva. Če mladinsko skupino lahko naučiš določene odrske postavitve v nekaj tednih, potrebuje mentor pri starejših vsaj pol leta, če ne še več. Potrebno je ogromno ponavljanja, vztrajnosti in doslednosti. Upokojenci potrebujejo pred pričetkom vaj temeljite razgibalne vaje, da se med samim plesom ne pripeti kaj nevšečnega. Vodja mora paziti, da vaje niso prenaporne oziroma upoštevati zmožnosti najslabšega člana. Že sami plesi morajo biti primerni njihovi starosti. Opustiti je potrebno razmišljanje o atraktivnih hitrih vrtenicah, poskokih in drugih akrobatskih elementih. Splet mora biti sestavljen tako, da si ga plesalci lahko zapomnijo. Največji problem je redosled posameznih

plesov v odrski postavitvi, saj ta pride v glavo šele po daljšem vadbenem obdobju. Pa še po tem je potrebno splete večkrat obnavljati in ples pred nastopi obvezno ponoviti, posebno na prizoriščih, ki so plesalcem neznana.

Vse to in še marsikaj mora upoštevati mentor že pri oblikovanju odrske postavitve. Koreografija ne sme vsebovati preveč zahtevnih plesov, pozicije na odru naj se ne spreminjajo preveč, najboljše je, da večina plesov poteka v krogu. Zanimivost spleta plesov naj vodja doseže predvsem z dobro muziko ali igranimi vložki, kar pa spet ni enostavno. Če ima mentor na razpolago dobre pevce, jih lahko zelo koristno uporabi in s tem razbremeni plesalce. Sicer bi atraktivnost lahko povečal s hitrostjo plesa, pa vendar velika večina starejših folklornikov tega ne zmore.

Skupina starejših folklornikov ima poleg določenih slabosti tudi nekaj prednosti. Ljudje so starejši, z bogatimi življenjskimi izkušnjami in so zelo zanesljivi in željni novih znanj s področja ljudskega plesa. Skoraj nikoli jih ni potrebno prositi, da bi zaplesali, včasih je kar težko, če je potrebno kakšnega slabšega izločiti iz določene postavitve. Vendar so plesalci že zdavnaj izgrajene osebnosti in zelo težko je spreminjati njihov, v dolgem življenju že izoblikovan slog plesanja. Ta je včasih moteč, ker vodja stremi k temu, da bi skupina plesala čim bolj enotno. Najtežje so spremembe predvsem pri dokaj enostavnih plesih, za katere sami plesalci mislijo, da jih znajo dobro zaplesati. Tako se postavlja velik problem v pravilnem in enotnem plesanju polke in valčka, da o vrtenicah niti ne govorimo. Slovenski pregovor, »stara navada je železna srajca«, tukaj pride popolnoma do izraza. Projekti, za katere se skupno odločijo, tudi izpeljejo in se za njih maksimalno angažirajo. Vodja mora, glede na njihovo starost, včasih kar zavirati njihove prevelike ambicije in jih obdržati pri realnem stanju. Prav tako se mora s pretirano ambicioznostjo soočiti tudi sam mentor, saj je od tega odvisno praktično vse.

Že marsikateri zdravnik je izjavil, da je ples najboljša telovadba. To velja tudi za folklorne ples. Mogoče še več za starejše folklornike, saj je poleg plesa prisotna tudi uporaba možganov, zapomniti si je namreč treba redosled plesov v koreografiji, premikanje po odru, različne postavitve, utrjevanje orientacije in še marsikaj drugega.

Trdim, da folklorni ples upočasnjuje staranje in možnost razvoja demence in marsikatero druge bolezni. Tako imajo manj dela tudi zdravniki in posledično korist tudi državna blagajna.

30 let sem vodil AFS Ozara, kjer smo praktično napredovali iz leta v leto ter na koncu dosegali fantastične rezultate na slovenskem in mednarodnem nivoju. Z ambicioznimi mladimi plesalci je možno doseči praktično vse. Ob prevzemu vodenja upokojenske skupine pa sem pristal na realnih tleh. Šele po dolgem času sem ugotovil, da bo potrebno delati popolnoma drugače in moje standarde sem moral korenito znižati. Konec koncev je k temu pripomogla tudi možganska kap, ki sem jo preživel, pa sem se tudi sam značajsko spremenil in postal mirnejši in potrpežljivejši. A za ta način učenja v Sloveniji ni nobenega izobraževanja ali vsaj koristnih nasvetov. Verjetno bo moral JSKD počasi razmišljati tudi v tej smeri.

Vsako leto JSKD prireja območna, regijska in državna srečanja folklornih skupin. Razdeljene so v otroške skupine in odrasle skupine. Menim, da bi tudi upokojenske skupine zaslužile poseben tretma in posebno oceno strokovne komisije. Sicer se res vsako leto organizira srečanje upokojenskih skupin v Bistrici ob Dravi, vendar je to srečanje bolj družabnega značaja, saj po tem srečanju ni strokovnih razgovorov, kjer bi se lahko popravile oz. odpravile napake, ki jih upokojenske in veteranske skupine delajo pri svojem poslanstvu. Potrebovali bi tudi strokovno usposabljanje mentorjev teh skupin, saj se to delo bistveno razlikuje od dela z ostalimi folklornimi skupinami. Že vnaprej pričakujem odgovor, da ni denarja, vendar se na primeru Bistrice ob Dravi da rešiti tudi to zagato. Kakorkoli, starejši smo pripravljeni organizirati tako srečanje z minimalnimi stroški, saj smo pripravljeni večino pripravljalnih in organizacijskih del opraviti prostovoljno in brezplačno. Cilj naj bi bil, da se izboljša kvaliteta upokojenskih in veteranskih folklornih skupin, saj te konec koncev ravno tako potujejo na različne festivale po svetu in predstavljajo Slovenijo. Zakaj je ne bi kar se da spodobno, saj imajo željo in tudi dovolj vztrajnosti, da to storijo. Vodstvu Sklada priporočam, da uporabi znanje številnih »odsluženih« kadrov, ki so še vedno pripravljeni delati v dobrobit slovenske folklorne in delovanje slovenske folklorne spremeni v medgeneracijsko sodelovanje, ki lahko prinese le koristi.

Brane Šmid, član Strokovnega sveta ZLTSS

Gostovanje MFS Ivan Navratil v Grčiji

Člani in članice Metliške folklorne skupine Ivan Navratil smo se v času od 23. do 27. avgusta 2018 udeležili mednarodnega CIOFF® folklornega festivala Kyparissia Sunshine 2018 v Grčiji, ki je potekal v obmorskem mestu Kyparissia na JZ Peloponeza ob Jonskem morju. Mesto, približno velikosti kot naša Metlika, je poleg Slovenije gostilo folkloriste iz Peruja, Italije, Španije, Kirgizistana in Grčije.

Potovanje smo pričeli že dan prej, saj smo si želeli ogledati prestolnico Grčije, Atene. Po pristanku na letališču Marcopoulo smo že načrtovali ogled atenskih antičnih znamenitosti. Iz Aten smo nadaljevali pot preko Korintskega prekopa na zahodno obalo polotoka Peloponez. Kyparissia je manjše turistično mesto s peščeno plažo in toplim morjem. Ime mesta izhaja iz besede *kyparissi* (cipresa). Nad mestom se dviga vzpetina z ostanki gradu, od koder se ponuja lep razgled po istoimenskem zalivu, kjer sonce dobesedno vsak večer pade v morje. V mestu je tudi tovarno pristanišče. Domačini, ki so bili hkrati organizatorji festivala, so se potrudili in pripravili zanimiv program. Vsako dopoldne smo imeli ogled kulturnih in naravnih znamenitosti. Ogledali smo si vodni mlin v Kyparissii, ki je bil v med 2. svetovno vojno zbirališče upornikov – partizanov proti nemškimi okupatorjem. Obdaja ga čudovit pomarančni gaj, katerega lahko primerjamo z našimi sadovnjaki. Vinska klet Nestor, ki letno pridela 12 milijonov litrov vina, nas je nekoliko presenetila, pa ne z njeno zmogljivostjo, temveč praznino. Nikjer nobenega zaposlenega, nič vonja po moštu ali vinu, nobenega grozdja, torej vsega, kar paše zraven. Hm, čudno, mogoče pa vino uvažajo. Kljub temu, da je naša metliška vinska klet veliko manjša, se lahko ta, grška, skrrije pred njo. Klet je v privatni lasti, fantje pa so bili predvsem navdušeni nad vodičko Ateno, hčerko lastnika kleti. Najbolj smo bili navdušeni nad antično Olimpijo, zibelko olimpijskih iger. Če nekaterih antična Grčija ni navdušila preveč, pa so ti zagotovo ostali brez besed in mladostno razigrani na obali Koa beach, ki je del 120 km dolge peščene plaže. Beli pesek, morje s temperaturo blizu 30 °C ter valeči se valovi so navdušili stare in mlade.

Večerni program je bil namenjen festivalu, v okviru katerega so bili štirje nastopi vseh sodelujočih folklornih skupin v štirih različnih

krajih: Kyparissii, Kopanakiju, Gargalianiju in Filiatri. Organizatorji so se potrudili s prevozi na lokacije nastopov, vsakič smo se peljali z drugo skupino, tako da smo se vsi dodobra spoznali. Program se je pričel s povorko vseh sodelujočih skupin, ki se je zaključila s predstavitvijo folkloristov na odru osrednjega trga. Sledilo je posebno doživetje. Zaigrali so namreč državne himne in spreletelo nas je posebno občutenje, ko smo brez oklevanja družno zapeli Zdravljico. V skoraj 4 urnem dogajanju so se vsak večer predstavili temperamentni Španci, razigrani Italijani, poskočni Peruanci, elegantni Kirgizistanci, dostojanstveni Grki. Slovenci, bolje rečeno Belokranjci pa itak vedno poskrbimo za navdušenje publike ob zvezdi, turnu in petelinjem boju. Sledila je izmenjava daril in skupni zaključni ples vseh sodelujočih.

To je bilo eno izmed naših najdaljših gostovanj v tujini. Bilo je kar naporno, saj je bilo poleg samega plesnega nastopa, ki naj bi pri vsaki skupini trajal 15 minut, veliko čakanj na nastope, kar nekaj prevozov, ki so včasih tudi zamujali, vračanje v hotel v poznih ali bolje rečeno zgodnjih jutranjih urah. Fantje so pogrešali meso pri obrokih, včasih nismo točno vedeli kako in kam. Hkrati pa je bilo to gostovanje eno naših najlepših. Organizatorji, z gospo Katrino Droulio na čelu, so pripravili res nepozaben, zanimiv program, v katerem smo spoznali kraje, običaje, kulinariko ter kulturne in naravne znamenitosti dežele. Večerni nastopi so bili odlično obiskani in publika navdušena. Zadovoljni smo bili z nastanitvijo, izkoristili smo prosti čas predvsem za uživanje v toplem in čistem morju. Vsak je ponesel domov lepa doživetja in spomine in prepričani smo, da smo ponosno in uspešno zastopali svojo domovino Slovenijo in Belo krajino. Takšnih gostovanj si želimo še. Zahvaljujemo se Zevsu in vsej njegovi družini na Olimpu, da smo se vsi zdravi in celi 28. avgusta vrnili domov. Na poti iz Zagreba proti Metliki pa smo že kovali načrte o ..., ne, ne o naslednjem gostovanju, temveč o goveji juhici in praženem krompirju.

Barica Flajnik Koželj

Lahko tradicijska kultura tudi deli, ne le združuje?

Konec avgusta bi se moral v mestu Petrinja na Hrvaškem odviti 3. festival *ojkače*, a je organizacijo te kulturne tradicijske prireditve oziroma njeno izvedbo preprečila mestna civilna iniciativa pod vodstvom *Braniteljev iz domovinske vojne 1991–1995*.

Ojkanje je poseben način tradicionalnega petja, ki ga je Hrvaška priglasila na Unescov seznam svetovne nesnovne kulturne dediščine, ta pa ga je potrdil septembra 2010. Kljub temu pa *ojkanja* oz. takega načina petja na Hrvaškem vsi nimajo za hrvaškega, pač pa srbskega. Tudi v Srbiji se, kar se tiče prijave Unescu, pojavljajo očitki o 'krajih' srbskega izročila. *Ojkanje* kot način petja je bilo nekdanj prisotno vse od Črne gore, Hercegovine, Dalmatinske Zagore, Like, zahodne Bosne kot tudi centralne Hrvaške. Dejansko je verjetno nemogoče enoznačno pripisati, čigavo *ojkanje* je. Uradni odgovor hrvaškega Ministrstva za kulturo je: »*Ojkanje* je skupna tradicija tega prostora in ne pozna nacionalnih mej.« Te so seveda nastale veliko kasneje kot samo *ojkanje*.

Festival v Petrinji je organiziralo *Srbsko kulturno društvo »Prosveta«* in je bil sofinanciran tako s strani *Občine Petrinja* kot tudi s strani *Sveta za narodne manjšine Vlade RH*. Očitno pri izvedbi prvih dveh festivalov niso imeli takih težav, tako da naj bi se tokrat na festivalu predstavile pevske skupine tako iz celotne Hrvaške kot tudi gostje iz BiH in Srbije. Žal so zaradi nasprotovanj civilne iniciative pod vodstvom *Braniteljev* vse folklorne skupine udeležbo na festivalu odpovedale.

Ključni argument nasprotnikov festivala je bil, da *ojkanje* kot tako »nima mesta v tradiciji mesta Petrinja in zato v to okolje ne sodi«. Po njihovih trditvah naj bi se *ojkanje* slišalo med srbskim obleganjem Petrinje v domovinski vojni. Predlagali so celo, da se festival lahko prestavi v eno od bližnjih vasi, kjer živi večinoma srbsko prebivalstvo, na kar pa niti organizatorji niti župan občine Petrinja seveda niso želeli pristati.

Zaplet v zvezi s to folklorno prireditvijo v čast *ojkanju* kot svetovni dediščini s seznama Unesca je imel pri sosedih velik odmev in

ponovno je bilo v medijih in še posebno v komentarjih veliko delitev na naše-vaše in obkladanj s četniki in ustaši. *Ojkanje*, ki je bilo dolga stoletja v teh krajih dejavnik združevanja tam živečih plemen, je tako dandanes postalo dejavnik nacionalnega, pa tudi kulturnega ločevanja. Je prav, da se to dopušča?

Čeprav je tokrat to izpostavljeno predvsem kot hrvaški notranji, predvsem verjetno politični konflikt, pa primer *ojkanja* morda pod vprašaj postavlja tudi legitimnost Unescovega seznama svetovne nesnovne kulturne dediščine. Seveda je *ojkanje* pojav, ki si vsekakor zasluži Unescovo zaščito, vprašanje pa je, ali si tak čezmejen pojav zasluži biti v domeni le ene države? Dejansko lahko to zaščito razumemo kot legitimizacijo prilaščanja dediščine in posledično seveda delitve.

Tomaž Gantar

FS Dragatuš na Nizozemskem

Člani FS Dragatuš smo med 29. 8. in 3. 9. 2018 gostovali na mednarodnem folklornem festivalu v mestu Enschede. Gre za manjši festival z 48-letno tradicijo, ki ga organizira domača folklorna skupina De Krekkel. Festival ni pod okriljem CIOFF® in je izmenjevalne narave. Tako bodo junija 2019 člani nizozemske skupine povratno gostovali na Jurjevanju v Beli krajini. Organizatorji so našo skupino našli na spletu. Nastanjeni smo bili po parih pri njihovih članih. Prva festivalska dneva sta bila namenjena turističnim ogledom: sprejem v mestni hiši Enschede ter celodnevni izlet z ogledom Amsterdamu. Tretji dan smo Dragatušci nastopili s 40-minutnim programom v domu za ostarele osebe, četrti dan pa s 25-minutnim programom v Helmertheatru. Poleg nas in domače skupine sta na festivalu sodelovali nemška folklorna skupina iz Salzkottna in še ena nizozemska iz bližnjega mesta Hellendoorn. Festival je bil zelo dobro organiziran z gostoljubnimi domačini, prijetnimi večernimi druženji, možnostjo preoblačenja med nastopi ipd.

Tadej Fink

30. Folkart v Mariboru

Med 26. in 30. junijem letos je potekal jubilejni, že 30. Folkart. Na ponovno plavajočem Glavnem odru mariborskega Festivala Lent na reki Dravi smo spremljali raznoliko in pisano tradicijsko zgodbo iz različnih koncev sveta, veličastno in posebno. Svoj praznik je Folkart obeležil z močno udeležbo, in sicer izjemnih folklornih skupin iz Argentine, Črne gore, Kenije, Peruja, ruske Republike Tuve, Srbije in seveda Slovenije. Bili smo priča strastnim argentinskim ritmom tanga in gaučo tradicije, ponosnemu nastopu Črnogorcev z aristokratskim pridihom, vročim, divjim ritmom afriške Kenije, izjemni inkovski tradiciji Peruja, mističnemu nastopu in še ne slišnemu grlenemu petju umetnikov iz Tuve, vrhunskemu nastopu vedno odličnih Srbov ter odličnemu nastopu dveh slovenskih skupin, gostiteljcev folklornih skupin v času festivala AFS Študent iz Maribora ter gostom na zaključku Folkarta, AFS France Marolt iz Ljubljane.

Folkart je za izjemne dosežke v vseh teh letih prejel visoko priznanje, in sicer pečat Mesta Maribor iz rok župana mesta, ter cenjeno priznanje ZLTSS, ki jo je Folkartu predal prof. dr. Bruno Ravnikar, častni član svetovnega CIOFF® in siva eminenca naše folklore. Ponovno je bil izjemen, poseben in čudovito raznolik, ta naš Folkart, največji med slovenskimi folklornimi festivali. Še na mnoga leta in kot vsako leto vabimo – na snidenje naslednje leto!

Alenka Klemenčič, Producentka Folkarta, Narodni dom Maribor

FD Lancova vas v Zakopanih

Letos smo se člani FD Lancova vas udeležili 50. Mednarodnega folklornega festivala v Zakopanah na Poljskem, kjer se je predstavilo 15 skupin iz različnih koncev sveta. V tekmovalnem delu smo se predstavili s pristnim prikazom pustnih obredij in običajev v Lancovi vasi na pustni torek. Z omenjenim nastopom smo Lancovljani dosegli drugo mesto oz. *Srebrno sekiro* v kategoriji avtentičnih sku-

pin. Ni pa to edina nagrada, ki smo jo prejeli na festivalu. 15-članska komisija iz različnih držav je odločila, da gre *posebna nagrada Jeana Rocha*, dolgoletnega in častnega člana CIOFF® ter nekdanjega predstavnika CIOFF® v UNESCO, prav tako v Lancova vas »za pristni prikaz zimskih obredov in običajev ter bogastva noš«. Sama sem izredno ponosna na skupino, s katero smo dosegli omenjeni priznanji, ki s svojo dolgo zgodovino velja za enega boljših na svetu. Gre za festival, ki v folklornem svetu še ni pozabil na avtentične skupine, ki pristno in srčno prenašajo nesnovno kulturno dediščino domačega kraja. Svojevrsten uspeh društva je bila že sama uvrstitev na festival v natečaju, ki je potekal decembra 2017. Nagradi sta potrdilo, da delamo dobro in nam dajeta dodatno motivacijo za uspešno delo tudi v prihodnje.

Sicer smo se na Poljskem predstavili še s številnimi drugimi nastopi, povorko po mestu, sodelovali smo pri sveti maši in molitvi za mir. S pomočjo lokalnih vinogradnikov in domačih gospodinj smo v Zakopanih predstavili bogato haloško kulinariko. Na tekmovanju v petju poljske pesmi smo ponovno dosegli odlično drugo mesto, fan-tje pa so se preizkusili v zahtevnem poljskem plesu s sekirami.

V prostem času smo uživali v lepotah narave, ki jih ponuja zeleno mesto, zimsko in pohodniško središče Poljske blizu slovaške meje ob vznožju Visokih Tater. Med drugim smo si ogledali skakalnico v Zakopanih in muzej pesnika Jana Kasprowicza, splavarili po reki Dunajc, ki meji na Slovaško in gorovje Visoke Tatere. Lahko rečemo, da so se Poljaki ponovno izkazali kot izjemni gostitelji. Iz Zakopanov smo se vrnili z izjemnimi vtisi in nepozabnimi spomini.

Barbara Sitar, FD Lancova vas

Napoved prihajajočih dogodkov

AFS France Marolt bo izvedla ponovitev 70. letne plesne predstave *Nikrmana*, in sicer v soboto 10. 11. 2018 v Črni na Koroškem in v nedeljo 11. 11. 2018 v Semiču.

Alenka Klemenčič, Folkart prejema priznanje iz rok dr. Bruna Ravnikarja, ZLTSS (foto: pigac.si)

FD Lancova vas na festivalu v Zakopanih (foto: arhiv FD Lancova vas)